

Наш Радехів

Газета
Радехівської міської ради

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, УКРАЇНО!

Для кожного народу і кожної держави День Незалежності є найбільшим національним святом. 24 серпня чотирнадцять років тому збулася довгоочікувана і вистраждана мрія багатьох поколінь українців – Україна вийшла зі складу імперського союзу і стала самостійною державою. Святуючи День Незалежності, ми схилимо голови перед своїми співвітчизниками, які в різні періоди багатовікової історії нашого народу жертвували своїм життям заради України, ми вдячні тим, хто творить історію нашої держави сьогодні, хто примножує її достаток і багатство.

За чотирнадцять років Україна впевненою ходою крокує у майбутнє, зміцнює свою економіку, утверджується на світовій арені, як миралюбива держава. За цей час українська нація для світової спільноти стала прикладом єднання і прагнення до свободи, боротьби за справедливість і високої культури. А Майдан Незалежності під час Помаранчевої революції став для світу символом свободи і братерського єднання.

Широкеручечно вітаю з Днем Незалежності нашої держави всіх радехівчан, керівників району, трудові колективи підприємств та організацій, підприємців, депутатів Верховної, обласної, районної та міської рад. Нехай найголовніше із свят українського народу додасть Вам впевненості у завтрашньому дні, надії на щасливе майбутнє, любові до рідної землі і гордості за нашу державу. Достатку Вам і добра, миру і злагоди, міцного здоров'я і світлого людського щастя. І не забуваймо про те, що ми повинні завжди бути достовірними синцями і доньками своєї держави.

Ніна ЗАГІННЕЙ,
міський голова

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ЛІСУ, ВЕТЕРАНИ ПРАЦІ, ПЕНСІОНЕРИ, ЖИТЕЛІ МІСТА І РАЙОНУ!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди радісного свята – Дня Незалежності України! Нехай цей світлий день в історії нашої держави укріпить непохитну віру в правдивість обраного шляху до щастя і добробуту, духовного і матеріального зростання кожної людини, усієї нації. Міцного здоров'я Вам, оптимізму, півдних успіхів у праці, щільних гарячих і світлих горини сердець завжди розбудови української держави.

Степан ДАНЬКЕВИЧ,
директор ДП „Радехівський лісгосп”,
підпорядкований лісничий України,
депутат Львівської обласної ради

ДОРОГІ РАДЕХІВЧАНИ!

Щиро вітаємо Вас зі святкуванням Дня міста! Бажаємо Вам і Вашим родинам добробуту, процвітання, сміливості й рішучості у всіх добрих справах і починаннях задля розбудови рідного міста. Адже піднявшись з колін, у добу нових перемог потрібно, перш ніж, за призначенням використовувати свій розум, робити свої руки, мовлявчий запал на користь рідного міста, на благо України, бо нам це під силу.

Зі світлом, радехівська громадо! І пам'ятаймо, що лише дружнот, єднаном співвітчизників ми здатні творити диво, об'єднати про інтереси кожного жителя міста, кожного громадянина України.

Радехівська районна організація
політичної партії
„Народний Січ” “Наша Україна”

РАДЕХІВЦЕ - КВІТЮЧИЙ РІДНИЙ КРАЇЮ!

З того часу, відколи в історичних джерелах з'явилася перша згадка про Радехів, сотні поколінь пройшли по твоїй благодатній землі, наше рідне місто, примножуючи твої багаті традиції і твою славу. І як не старілися твої вірки захищати тебе і поставати на коліна, кожного разу ти поставало з вовлу і руїн, наче великий птах, розправляло свої крила і розкіпало з новою силою. Всесидище око були твоїм оберегом, а святий Миколай і Божа Мати – твоїми заступниками перед Богом. Як ти змінилася з того часу, наше рідне місто! Розквітло і помолоділо, наче не тиркалася око твого сивого чола. Не можна не любити тебе, Радехівце! Не можна не шчарогуватися твоєю красою, не милуватися тобою в будь-яку пору року, не пишатися твоїми щарями працюючими людьми. Ти наша гордість і наша слава, наша історія і наше свідчення. Під омофором святого храму ти опевнено двитишся у майбутнє і ми вірили, що воно буде щасливим.

З Днем народження, наш рідний Радехівце! Зі святком міста шчиро вітаю Вас, любі радехівчани! Нехай завжди квітучим і гарним буде наше місто, хай завжди напутоть у ньому мир і достаток, любов і злагода. Щастя Вам, тепла і затишку у рідному місті!

Світлом і зичливот
міський голова Радехова
Ніна ЗАГІННЕЙ

ВІД СВЯТА ДО СВЯТА ЄДНАЙМОСЯ!

Інтерв'ю в номер

Кожного року радехівчани з особливим нетерпінням чекають останніх днів літа. Не тому, що вже хочеться осінньої прохолоди, а тому, що саме в останню неділю серпня наше рідне місто святкує свій день народження. До кожного свята Радехівська міська рада на чолі з міським головою Ніною Миколаївною Загіннею приурочує багато зробленого, нового і цікавого. Минулорічне святкування Дня міста знам'ятається радехівчаним і гостям Радехова освяченням новобудованого храму. А чим знаменним буде цьогорічне свято? Про це наша розмова з міським головою Ніною Миколаївною ЗАГІННЕЙ.

Ніно Миколаївно, кожного року до Дня міста Ви стараетесь підійти з новими надбаннями, плануєте зробити щось нове. А з чим підходите до свята цього року? Чи аділися виконати заплановане?

Не помилюся, коли скажу, що для радехівчан День міста став одним з найголовніших і найбільших свят. А тому кожного разу міська рада прагне підійти до цього свята з новим подарунком. Три роки тому саме до Дня Незалежності і Дня міста вийшов у світ перший номер міської газети „Наш Радехів”. Минулого року до Дня міста ми приурочили відкриття і освячення нової церкви. Великі плани були у нас і цього року. Я сподівався, що міністерство культури України підтримає нашу ідею і дозволить спорудження пам'ятника в місті Радехіві нашому землякові, відомому кінжолітору, народному артисту України Ігорю Білозіру. Від імені міської ради і громади міста я звернулася з листом до міністра культури нашої держави пані Оксани Білозір. Але відповіді від неї, на жаль, так і не одержала. На спорудження пам'ятника потрібні відповідні кошти, які ми не можемо виділити з міського бюджету. Тому, на превеликий жаль, найголовніше, що планувалося, виконати не вдалося. Але за рік від минулого свята міській раді вдалося зробити чимало. Насамперед, тішуся з того, що колектив міської ради став активним учасником Помаранчевої революції під час президентських виборів і одним з перших підтримав демократичні перетворення в нашій державі, ставив на захист свободи і демократії. А ще друге – наразі нам вдалося провести ремонт ліній електричного міста, замінити старі лінійники об'єкту електроенергії на нові енергозберігаючі, значайні лампи замінено на неонові, які також є більш ефективними.

(Продовження на 4 стор.)

ПОЛЯКИ ПРОПОНУЮТЬ СПІВРОБІТНИЦТВО

Радехівчани вже звикли зустрічати у себе гостей із-за кордону. На вулицях міста все частіше можна побачити реброми польською, англійською, німецькою, італійською мовами. Із здобуттям незалежності Україною європейці зробили для себе неслодіване відкриття – українці напрохоту гостинні, шчиросердечні і привітні люди, з якими так легко можна заправятелювати. Співрозмовляючи з представниками європейських країн накорітні змінило наш світосвід, наше ставлення до своєї культурної спадщини, українська народні традиції. Ми самостійно відкрили себе як нація і зрозуміли, що не все так погано у нашому домі.
(Продовження на 2 стор.)

ПОЛЯКИ ПРОПОНУЮТЬ СПІВРОБІТНИЦТВО

(Початок на 1 стор.)

А нещодавній візит до Радекова польської делегації з міста Яроцин Підкарпатського воєводства у складі мера міста Вальцек Збігнев, голови ради гміни Богуслава Іскри, радника гміни Януша Пасека та приватного підприємця Каспроніа Збігнєва став красномовним підтвердженням цього. Адже польські гості приїхали до Радекова аби обмінятися досвідом організації роботи в структурах місцевого самоврядування, налагодити дружні стосунки у сфері культури, спорту та туризму. Яроцин - це невеличке містечко, в якому проживає всього 5,5 тисячі населення, але тут функціонують вісім шкіл, з них сім - для дітей віком від 6 до 13 років і одна - для дітей віком від 13 до 16 років, спортивні зали, обладнаний стадіон для проведення різних спортивних змагань, заклади для відпочинку. Українським туристам яроцинці можуть запропонувати відпочинок у комфортабельних сільських садибах, екскурсії визначними історичними місцями, відвідування старовинних замків. Також є тут санаторії для відпочинку та оздоровлення дітей.

Голова Радеківської райдержадміністрації Володимир Шпак та міський голова Ніна Загіней ознайомили поляків з нашим містом, поділилися найбільшими проблемами, досвідом роботи комунальних служб. Мер Яроцина Вальцек Збігнев зауважив, що жителі його міста допомагають гміні підтримувати чистоту і нормальні умови на вулицях, сортуючи побутове сміття в різного кольору поліетиленові пакети. Протягнувши комунальній службі за кольором пакети легко відправити - на переробку чи утилізацію.

Привітати людей до порядку нелегко, - погодився він з думкою міського голови Радекова Ніни Загіней. Це потрібна робота від дитячих днів аж до старості. Особливо важко привчити людей сортувати вдома побутове сміття. Для того, щоб краще ознайомитися з роботою гміни та

комунальних служб, переконалися в тому, що співпраця між польськими та українськими містами не тільки важлива, а й корисна. Вальцек Збігнев запросив керівників Радеківського району та міста Радеків відвідати Яроцин. Днями делегація з нашого міста очолювана міським головою Ніною Загіней побувала в гостях у поляків.

Ми приїхали в Яроцин у неділю зранку і були вражені тим, як швидко змінилися «день святки святкувати». Всі магазини, кафе, розважальні заклади були зачинені, вулиці безлюдні і лише на автостанції біля костелу стояли десятки автомобілів. Урочистий настрій настрій передався і нам. А після недільного Богослужіння яроцинці святкували День міста. Все дійство відбувалося на центральному міському майдані. Тут були дитячі атракціони, нещодавно встановлена велика сцена для самодіяльних артистів, поруч - спортивний майданчик для проведення гонгор, спортивних змагань та розваг, невеличка театральна сцена для дитячих вистав. Кожний концертний номер був побудований на пропаганді народних традицій і звичаїв польської національної культури. А ще ми відгукнули, як місцева населення пиляється своїм містом, шанує його традиції, дбає про його чистоту. Це видно і з того з якою любов'ю городяни впорядковують приватні садиби. Слід сказати, що місто Яроцин майже удвічі менше від Радекова. Там нема висотних житлових будинків, а приватні будиночки потіпають у квітах і зелені. Скрізь акуратні доглянуті газони і де не глянеш - квіти. Царство квітів по-справжньому полонило нас. А ще не могли не віддати уваги чистоті і акуратності, які панували і на вулицях містечка, і біля кожного

будинку. Люди по-справжньому дбають про своє місто. Присмоктало нас і те, що на святкування дня міста у міському бюджеті зкладені відповідні кошти. Міській владі не доводилося випрошувати гроші. Було навіть дивно, що таке маленьке містечко є самозаповнювальним.

На польській землі делегація з України відпочила дуже тепло і гостинно. А невеличкий концерт, який організували учасники художньої самодіяльності нашого міста для польських друзів, їх надзвичайно зворушив. Із захопленим слухали яроцинці виступи квартету «Аркан» під керівництвом Юрія Маслянки, славнозвісного радеківського дуєту у складі Любочки Чайківської та Іванка Царюка. Учасники свята по-справжньому оцінили талант українських самодіяльних артистів.

Міський голова міста Радеків Ніна Загіней та мер міста Яроцин Вальцек Збігнев підписали угоду про співпрацю між двома містами у сфері культури, спорту і туризму.

Марія ВОЙТОВИЧ,
заступник міського голови

На світлинах: міський голова Радекова Ніна Загіней та голова Радеківської райдержадміністрації Володимир Шпак з польськими друзями; мер м.Яроцин В.Збігнев та міський голова м.Радеків Н.Загіней під час підписання угоди про співпрацю

На черговому засіданні виконкому міської ради було затверджено програму святкування Дня Незалежності та Дня міста, а також розглянуто ряд поточних питань, пов'язаних із зверненнями громадян.

День міста відбудеться у неділю 28 серпня. Об'єднаної підпис розпочнеться святком Служба Божа. А в 14-годині зійській година, депутати та працівники

ЗАТВЕРДЖЕНО ПРОГРАМУ СВЯТА

— На засіданні міськвиконкому —

міської ради, члени міськвиконкому і символікою міста урочистою ходою пройдуть по проспекту Відродження на площу до пам'ятника Тарасу Шевченку, де о 14 годині 30 хвилин відбудеться відкриття свята, вітання радеківчан і гостей міста, святковий концерт. Найазартніші та найважливіші радеківчани візьмуть участь у конкурсах: на крапаний український стрій „Радеківська паніа“ та „Мала радеківчаночка“, „Коса-дівога краса“, „Вуса-2005“, „Найспритніший юніа велосипедист міста“, „Найактивніший радеківський глядач“, „Найкраща аматорська світлина про Радеків та радеківчан“. А на тих, хто замочиться вирощуваним овочем, чекатиме конкурс „Гордий діно“. Отож не зайвим буде кричати зі собою на свято велетенські гирбузи чи інші овочі. Любителі мистецтва матимуть змогу переглянути виставку дитячих малюнків „Це мій Радеків“, авторську виставку світлин Михайла Лукана та Василя Фурманця. Народні умільці організують виставку продаж прикладного та ужиткового мистецтва. Цікавою буде виставка котів „Домашній улюблений“. Любителі футболу на міському стадіоні о 17 годині матимуть змогу подивитися заповнювачу гру місцевих футбольних команд. О 18 годині в міському парку відбудеться веселі козацькі забави, а на площі Стуса - караоке „Радеківська зоря“. Фестиваль народної пісні проведиме біля палашої ватри о 20 годині на території міського басейну. А в 21.00 для молоді відбудеться дискотека „Слухай українське“. Під час свята радеківчан та гостей міста збавитимуть тріскі музики та духовий оркестр.

Члени міськвиконкому одностайно затвердили програму свята, розглянувши ряд поточних питань та прийняли відповідні рішення.

Марія ТУПІЦЯ,
секретар міської ради

“ІНДЕКС – БАНК” ВІДКРИТИЙ ДЛЯ ВАС

Кажі у місті з різних куточках підкривалися відділення банків, радеківчани навіть не підозрювали як зручно і вигідно, коли попадаєш від дому в відділення банку. Не потрібно далекі йти аби оплатити комунальні послуги, одержати пенсію чи зарплату, оформити кредит. Та й у долгах через не потрібні чеками. Ми вже знаємо наших читачів і особливостями роботи відділень банків „Індекс“ та „Інтернет“. Сьогодні пропонуємо вам такі інтереси з керівником Радеківського відділення АТ „Індекс-банк“ Катериною Василіною Гайим.

Катерина Василіно, писав перед розмовою, будь ласка, читачам нашої газети про історію виникнення „Індекс-банку“.

Свою роботу акціонерне товариство „Індустріально-експортний банк“ розпочало у лютому 1993 року. Працюючи на фінансовому ринку України понад двадцять років, наш банк здобув репутацію надійної та стабільної фінансової установи, яка застосовує новітні розробки в технології, спрямовані на розширення спектра банківських послуг і підвищення їх якості. Спочатку банк було зареєстровано як Товариство з обмеженою відповідальністю „Комп'ютерний банк „Золотий Лев“ у м.ст. Львові. Але у листопаді цього ж року банк було реорганізовано в акціонерне товариство відкритого типу. А своєю остаточною назвою „Індустріально-експортний банк“ акціонерне товариство одержало у жовтні 1996 року, коли було зареєстровано зміни та доповнення до статуту банку у зв'язку із зміною його назви. У лютому 2000 року, рівно через 7 років після свого заснування, головний офіс АТ „Індекс-банк“ розпочав свою діяльність у м.ст. Києві. На сьогодні у системі банку є 17 філій та понад 130 безбалансових відділень у

різних областях України. У 2005 році дирекція АТ „Індекс-банк“ планує відкрити ще 8 філій та 71 відділення.

Катерина Василіно, а зараз дайте, будь ласка, відповідь на запитання, яке вже стало традиційним при розмові з директором банківських відділень: які основні послуги своєї клієнтської мережі „Індекс-банк“?

Наш банк надає широкі послуги своїм клієнтам, як фізичним так і юридичним особам. Зокрема аривати особи можуть скористатися у нас такими банківськими послугами: розрахунково-касовим обслуговуванням у національній та іноземній валюті, виплатою пенсій та соціальних допомог; депозитними послугами: продажем іменних ощадних акцій/облігацій, різноманітними видами кредитування, продажем та обслуговуванням міжнародних платіжних карт Visa та автоматизованої системи банківського обслуговування населення є досить зручним для клієнтів і значно полегшують проведення грошових операцій. А електронна виплатова система „Клієнт-банк“ дозволяє скоротити час виконання операцій, відправити платіжні документи безпосередньо з офісу.

— Наші інтереси —

Нашим клієнтам юридичним особам ми надаємо послуги розрахунково-касового обслуговування в національній та іноземній валюті, різноманітні види кредитів, у тому числі блакитними картками, залучаємо вільні грошові кошти на депозитні вклади, проводимо операції з цінними паперами, документарні операції з купівлі-продажу та конвертації валюты на міжбанківському валютному ринку, оперативне управління ліквідною системою „Клієнт-банк“ та „Корпоративний Клієнт-банк“ в національній та іноземній валюті, продаж та обслуговування корпоративних міжнародних платіжних карт Visa Electron, Visa Classic, Visa Gold, аривати аривати за міжнародними платіжними картами, переведення грошових валютних коштів та іноземних грошових коштів, надаємо послуги фінансовий менеджменту та фінансового консультингу.

Послуги нашого банку з організації виплати зарплатної плати ми підтримуємо за допомогою міжнародних платіжних карт Visa та автоматизованої системи банківського обслуговування населення є досить зручним для клієнтів і значно полегшують проведення грошових операцій. А електронна виплатова система „Клієнт-банк“ дозволяє скоротити час виконання операцій, відправити платіжні документи безпосередньо з офісу.

зaproпонувані своїм клієнтам, які мають розвинуту систему дочірніх філій чи філій по всій Україні?

При наявності розвинутої системи дочірніх підприємств або філій, які мають рахунки в АТ „Індекс-банк“ нашим клієнтам варто використовувати комплекс послуг „Корпоративний Клієнт-банк“, який дозволяє їм здійснювати поточний контроль за станом рахунку дочірніх компаній, автоматизовані обміняти або диктувати бізнес-правила.

Катерина Василіно, сарадні люди часта переказувати кошти своїм рідним і друзям? Як це зробити про експрес-переклад в системі АТ „Індекс-банк“, мабуть, буде не зайвим?

Так, звичайно, що проблема передавання грошей своїм дітям, які навчаються у вузах чи інших рідним, це минає в іншому місті, вдома майже всім. Також часто вирушають у відрядження чи у подорож ми замислюємося над тим як швидко гроші і зберігати від зношу. Ця проблема легко вирішується за допомогою банківського грошового переказу. Гроші можна швидко переказати як на ім'я іншої особи, так і на своє ім'я. Переказати гроші в системі АТ „Індекс-банк“ дозволять до адресата протягом двох годин. При цьому слід зазначити, що плати за проведення платежу є мінімальною; у національній валюті 1,5 відсотка для суми до 500 гривень, і відсоток для суми від 500 до 1000 гривень, і 0,8 відсотка для суми понад 1000 гривень. В іноземній валюті переказ здійснюється

за суму, яка не перевищує 1000 доларів США або їх еквівалента за один робочий день і шанта за переказ становить одна відсоток від переказаної суми. Також хочу сказати, що для направлення переказу суми, еквівалентної не перевищує 1000 євро, паспорт у банку пред'являти не потрібно, а для отримання переказу досить пред'явити паспорт і відповідно банк оформує переказу.

Катерина Василіно, дайте, будь ласка, трохи детальніше на кредитній діяльності нашого банку.

Хочу зазначити на тому, що оформити кредит в „Індекс-банк“ є досить вигідно. А саме ми надаємо кредити без застава і без першого внеску, у національній валюті, або в доларах США, комісія банку становить від 1,54 до 2 відсотків на місяць. Кредит можна оформити на термін до 2 років. Кредити надаються і тим, хто працює і тим, у кого основним доходом є пенсія. Кредити надаються на придбання товарів і послуг у будь-якому місті. Оформлення кредиту триває не довше, ніж 2 дні.

Слід зазначити, що у квітні 2006 року „Індекс-банк“ вніс в перших серед банків України нову реалізацію проекту „Автомобіль в кредит“, а з грудня цього ж року - „Товари в кредит“. А з липня 2002 року почав надавати кредити в рамках нових проектів „Трактор в кредит“, „Кобайт в кредит“, а також - „Товари в кредит“. Наш банк проводить активну, але переважно кредитну політику, а р і т і н у м ч и с л

диверсифікацію кредитного портфеля, біля кожного задоволенні клієнта на послуги у сфері кредитування. Індивідуальний підхід до кожного клієнта дозволяє можливість запровадити нові програми кредитування.

Катерина Василіно, сьогодні дуже часто послугами банків користуються пенсіонери. І кожний банк прагне чимось зацікавити своїх клієнтів. А чим привабливий для пенсіонерів і „Індекс-банк“?

Насперед тим, що відкриваючи пенсійний рахунок у нашому банку пенсіонери можуть отримувати у день нарахування пенсійним фондом. За залишками на пенсійному рахунку нараховуються піввідсоток пенсії. Також, що 10 відсотків річного плюс 1 відсоток в подарунок на день народження чи ювілею та картковому рахунок є досить вигідною умовою співпраці між банком і клієнтами. Там більше, що в інших банках ці відсотки становить від 4 до 6 відсотків річних.

Кожний наш клієнт при відкритті пенсійного рахунку також безкоштовно одержує міжнародну платіжну картку. Також на руках такої картки пенсіонери можуть отримувати пенсію у будь-якій касі нашого банку.

Хочу сказати, що наш банк створив оптимальні умови всім без винятку нашим клієнтам для зберігання та збільшення коштів, а проведення банківських операцій. А тому запрошуємо радеківчан стати клієнтами нашого банку.

Розмову веде
Надія ЯРМІЛА

НЕ ЦУРАЙМОСЯ, ПРИЗНАВАЙМОСЯ, БО БАГАТО НАС Є

Радехівські родини

Мешкають у нашому місті родини, які є його окрасою і гордістю. Вони творили історію нашого краю, ставили на його захист в трітій часі окупаційних режимів, показували приклад мужливості героїзму, ніколи не зустрічали людської гідності і не дозволяли іншим людям впасти у відчай в важливі моменти. Про наслідки таких родин ми писали з особливим шанобливим і поважним. Одна із таких родин - родина Лиховидів.

Берегині роду сестри Ірина Петрівна Радехівська та Іванна Петрівна Лиховидів та Олена Санкевич жито поєднує з любов'ю до батьківщини, з незламною гордістю. Ще б пак, не кожному судилося мати таке міцне і здорове розово-коринне. Родину та батьків люди самі не вибирають. Добру родину людини дає Господь як винагороду за подальше богоугодне життя і, мабуть, за якісь особливі заслуги її предків.

Жінки показують мені сімейні альбоми з фотографіями від часу свідання Радехівців про своїх батьків, велику родину Лиховидів, згадують про поїзди, які відбувалися десятки років тому, перебаршують в пам'яті прожиті роки, а в їх очах то світиться іскорки радості, то вони враз темніють від смутку, то блищать в них непрожана слеза.

Коли заходять розмови про молоді роки, дитинство і люди кажуть, як добре було б повернутися в ті далекі роки, дивяться набагато Іванна Петрівна, - мені від болю стискається серце. Я б ніколи не хотіла повернутися в дитинство, бо не знаю чи зустрічав б царюте те, що довелося

нам із сестрами пережити в тридцять-сорокові роки. Ірина Петрівна твердо киває головою, мовляв, я цілком погоджуюся зі сказаними сестрою словами і виключно розповідаю про пережите.

До приходу радянської влади подружжя Петра Лиховида та Олени Санкевич жило поєднує з любов'ю до батьківщини, з незламною гордістю. Ще б пак, не кожному судилося мати таке міцне і здорове розово-коринне. Родину та батьків люди самі не вибирають. Добру родину людини дає Господь як винагороду за подальше богоугодне життя і, мабуть, за якісь особливі заслуги її предків.

У Лиховидів також забрали землю, худобу і родину обієли люди. На той час Ірина - найстарша дочка Петра Лиховида була школяркою.

Як не було важко, але батьки віддали її до школи. У «Рідній школі» не зважаючи на утиски і погрози нової влади, вчителі продовжували викладати дітям у національно-патриотичному дусі на основі високої християнської моралі. До свого першого причастя Ірина отримувала дуже старанно, адже її дідуся Михайла Лиховида у місті всі добре знали. Впродовж багатьох років його як поважного чоловіка обирали у церкву заступником. До того ж священник квартирував зі своєю сім'єю у їхній хаті. На все життя вона запам'ятала цей день, бо вони діти після причастя виходили з церкви, німецькі фашисти бомбили Радехів - почалася друга світова війна. Ветерани були по домівках. Увечері мати вклала дочок спати, а сами не знали чи плакати, чи радіти - їх родина була у списку на виселення. І хоча не відома хтозна чи дивитися вони з дитинства були в рідній хаті. І Лиховиди, де Олена була за невістку, і її батьки були можливими людьми. А ще серце її родичів було батько учеників національно-патриотичних дитячих гуртків. Рідний брат її матері Петро Сайкевич був знаменитим на всю округу як організатор осередку ОУН на берегах Радехівщини, блискучий співробітник Свєтла

Коновальця. Петро навчався на медичному факультеті Іасинного Українського університету у Львові, потім студіював медицину у Празі в Карловому університеті. Він першим приніс дух ОУН на Радехівщину, був членом крилової команди УВО. Польська поліція його систематично переслідувала і арештовувала, а з вересня 1939 року потрапив до Берези Картузкої. У цьому концтаборі люди морили голодом і нелюдськими знущаннями. Але йому не довго довелось страждати. Вже вісімнадцятого вересня на Радехівщину прийшла радянська влада. Петро Сайкевич як член та організатор ОУН вернувся додому не мал. Тому був змушений емігрувати до Німеччини, де провадив лікарську практику. Хіба могли емігранти залишити у спокій родину Петра? Та й Лиховиди славилися своїм патріотизмом. А хто, зрештою, не був патріотом у місті в той трітій час? Олена знала, що від

що лише ледарі бандикують у неспів. А нестермом до хати збін сусідський хлопчина, щоб повідомити страшну новину - у місті п'ятий російський офіцер застрелив Петра. Ніяк-ж мати лише притупила до себе чотириох дівчат і тірко заридала.

- Немає вапото татка, дочки, нема, - мовила крізь слези. Дівчатка плакали. Вони ще були малі, але розуміли, що трапилось найжахливіше. Найменшенька Іваночка лише мала йти в перший клас, а найстарша Ірина - вчилася у сьомому. Затушили плач і ридання до кімнати увійшов священник. Того дня він мав відповісти новозелені - саме переходив до нового помешкання. Почувши таку страшну звістку, лише спромігся вимовити: «За що, Господи?» Потім очевидці розповідали, що Петро, поспертаючись з роботи, випадково став свідком зустрічки між російським офіцером і своїм братом Кирилом. Здалеку помітив,

по офіцер ледь тримався на ногах і ніс показував Кирилов, різко маючий пістолею.

Петро підійшов до них, привітався по-християнськи і спитав у чому річ, через що вони сверблять? У наступну мить пролунав постріл. Смертельно поранений Петро впав на землю. Виступати йому не вдалося. Ірина Петрівна збрехала бігти. Завжди привітний і веселий, який у нього був голос! Йому б лише співати на великих святах. Обдарований від природи досконалим музикальним слухом він самотужки навчився грати на музичних інструментах, співав у церковному хорі, грав у духовому оркестрі в Народному домі. На вечорниках був незамовним танцюристом, активним учасником української організації «Лугоник». І важко було повертати у версію, що його вбили випадково.

Після смерті батька мати з дівчатками залишилася жити у хаті свекра. Дід Михайло вже був стареньким, а тому жесь

тигар турботи про сім'ю ліг на материні плечі. Та хоча як багато вона працювала у класі, її зарібок все одно був мізерний. А тому родина жила дуже бідно. Було важко, але мати вклала дочок до школи, зрештою вона вирішила, бо бачила, що випується дівчатка до книжок. Ірина після закінчення семирічки вступила на навчання до фінансового технікуму, Стефанія закінчила і о р о х і в с ь к и й сільськогосподарський технікум. Марія - культосвітнє училище. Після закінчення навчання Ірина Петрівна працювала вчителькою в Ягубовицькій сільській школі. Таємно від колег по роботі дівчина була членкою УПА від колективу «Зірка». Її завдання полягало у тому, щоб принаести пораненим повстанцям ліки, провести їх до пункту призначення. Не раз у хаті Лиховидів перебували повстанці. А з усім поруч зусильному будинку квартирував начальник КДБ російщини Лижников. Ірина знала, що підтримував зв'язок із членами УПА, вона ризикує не тільки своїм життям, а й життям своєї матері і сестер. Одного разу, коли дівчина пішла з повстанцями до пункту призначення, їй на зустріч примував Лижников. Оглянувши Ірину прохвальним поглядом, мимовільно зиркнув на хлопців, відповів на привітання дівчини і попрямував своєю дорогою. А вона підумала, що це вже кінець. Казібіст не раз натякав матері на часті візити до них не знайомих людей. Мати жареною відповідала, що раз у хаті є дочки, значить - мусять бути і зяті. А сама потерпала за дітей, особливо за Ірину.

Її довелося через зарплату очереда. Ірина пильно вдухалася в кожний шельст. Вона була впевнена, що тут на них чекає облога. Але всоли було тихо. Вона без припинення довела повстанців до призначеного місця, а саме їй вийшла віра, що Лижников залишив їх живими. Вдома мати вже чекала дочку з нестерпимим. А коли Ірина переступила поріг хати, кинулася до неї, обняла чи не поранена була, і трохи заспокоївшись почала розповідати, що їй

сусід заходив до них до хати, випитував де Ірина. Потім, аби мати не придумала ніяких версій, запитав, що бачив її з повстанцями і знає в якому напрямку вони попрямували. «Пав Олено, - мовив на прощання, - не відпускайте свою дочку нікуди. Вона ще така молода, а так ризикує життям.» Було очевидним те, що непроханий гість знав про все. Знав, але не вказав ні Ірину, ні її товаришів по організації. Ірина Петрівна все життя з відданістю згадує про цю порятунок долі, бо хоча як би склалася її доля якби тоді він вказав її. А так їй судилося зустріти свою долю, вийти заміж, народити і виховати дві дочки - Надію і Ларису, дати їм ясну освіту і, як кажуть в народі, вивести їх в люди, дочекатися внуків і правнуків.

Ірина Петрівна і сьогодні не може силити склавши руки. Щонеділи жінка поспішає до церкви на Службу Божу, адже співало у церковному хорі. Гарний світовий голос мають всі її сестри. Це їх родовий спадок: «Лиховиди всі гарно співають», - діляться сестри Ірина Петрівна та Іванна Петрівна. - А скільки ми повстанських пісень знаємо! Мабуть, і дні буде тамало аби всі переслухати».

Нашу розмову перервали веселі дівочі голоси. Це онучки Ірина Петрівна та Христина завітали до бабусі в гості. Дівчатка обидві студентки - бабусини радість і гордість. Ще дві онучки - Оксана і Катерина також здобули ясну освіту, живуть і працюють в Радехіві. Мабуть, дуже щасливою почуває себе людина, котрій судилося дочекати старості і бачити як міцніє і розгалужується дерево твого роду.

На світлинах: Ірина Петрівна Радехівська у молоді роки; подружжя Лиховидів - Петро Михайлович та Олена Лукіана; мати Олена Лукіана Лиховидів з дочками, зятями і онуками; Ірина Петрівна зі своєю шкільною подружкою Ольгою Щедрою під час навчання в «Рідній школі».

Надія ЯРМОЛА

РІК ПІСЛЯ ОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ

Здається, ніби вчора радехівчани і численні гості міста зібралися на величній і незбутній святі – освячення новобудованого храму святого Миколая. Ще свіжі у пам'яті події того дня, а зовсім незвичайний час тепер віддали нас на цілий рік від нього. Чимало робіт по благоустрою храму та прилеглої території зроблено за цей рік на пожертви громади. Власне частково зробили огорожу, пронесли деякі оздобові роботи всередині храму, докремена, встановили так зване горіє місце. Ного встановлено за кошти американки,

колишньої жительки нашого міста, на жаль, вже покійної, Софії Луїзі-Сумської. Так склалося обставини, що пані Софія з родиною у 1944 році змушені були емігрувати за кордон. Але любов до Бога і України ніколи не згасала в її серці. Після смерті матері й дочка Люба Луїзі-Сумська пожертвувала тисячу американських доларів нашія деревки. Кошти люб'язно згодився переказати її шкільна подруга Стефанія Фамулик, яка на той час перебувала в Америці. Докладни за цієї пожертви ще деяку частину коштів,

було встановлено горіє місце у новобудованому храмі. Також за рік, що минув після освячення храму, вдалося встановити роз'їзти Ісуса Христа, подароване храму в день його освячення місцею радою. За власні кошти реставрувала старовинний образ Матері Божої неустинної помочі Ярослава Юнафовича. Ця старовинна ікона була подарована церкві її розписи. На пожертву родини Марини Іванівни куплено Паладинню Ісуса Христа і Паладинню усупення Пресвятої Богородиці. А для

підтримки Служби Божої в два нові фелони, оформили храму роліполю Рамона Лянка.

Для того аби храм зберігався будиля храму і вникну під час Богослужень, дивля не мерзла, було вирішено зробити в першій автономне опалення. На сьогодні ведуться роботи по добуудові приміщення для встановлення котлів, закупується необхідне обладнання, користуватись нагромад, хочу під шарою серця подякувати громаді нашій церкві за розуміння і турботу про наш храм. Нехай Боже благословлять

Завжди буде з нами.
p. Ярослав Михайло,
пастор храму
св. Миколай

СИМФОНІЯ РІДНОГО КРАЮ

Гордість радехівчан

Сонце послало землі прощальний пошлунок і сховалося за горизонтом. На наше мальовниче містечко опустилася вечір. Байдукому здається, що в таких вечорах немає нічого особливого. Та коли придивитися пильніше навкруги, вслухавшись у вечірню тишу, тоді відкриється тобі тишина (такої тиші) і ти почуєш, як створюється нежна симфонія рідного краю. Радехів у літній час – надзвичайний. Літній спокій зрештою з'являється, на деревах, травах і будинках ліжечки, котіорі такі тихіше і виразні, що в них хочеться пірнути. Після денного шуму у місті враз западе тиша – спокій і урочистість. І в цей тиш кожен крок чи крок дивітько відшукать, мов гоїдається на невидимих хвилях. Все довкола обуває якогось особливого змісту – загадкового і тишиного, і навіть найменше вудичка витримане акордову музичку. Небо сплітється зрештою, гордість міста стоїть на сторожі тишиного спокою. І вже здається, що в літні не у словесу рідному місті, а потрапила у чарівну добру казку. Іду знайомими вулицями мисливши і помічаю все незвичайне, на що влітні не звернула б уваги. Всюди тихо. Лише час від часу загуркоче тріпотіть машини, порушувати деярно тишу, ну тоді тиш відно перехожих і ніжний шепіт захоханих пар, а навкруги зводять свою журбану пісню.

Зацікавлена і цікаво симфонією рідного міста, неквалявно прямує додому. Мій рідний Радехів, завтра я знову прийду до тебе на побачення.

ВІД СВЯТА ДО СВЯТА ЄДНАЙМОСЯ!

Інтер'ю в номер

Початок на 1 с

Ще дозволяє значні кошти при бюджетній ситуації, яка з'явилася внаслідок кризи, вдалося вимостити тротуар на вулицях Вітківській, Гаришівській, Лаврівській. Розпочато ремонт дорожнього покриття на вулицях Стефанія, але зараз роботи призупинені через відсутність спеціальної дорожньої техніки, яка виконує підготовчі роботи з укладки асфальту. Зроблено капітальний ремонт будинку №2 по вулиці Б. Хмельницького, проведена каналізаційну трасу і зроблено освітлення на вулиці Кришківській. За спільними коштами міської ради і мешканців вулиці Йосифа Сліпого закуплено труби для проведення водопостачання і водовідведення на цій вулиці, зроблено зміни в проектно-контрактній документації по будівництву ГРП на вулиці Підвезній. Кошти на це будівництво закладені в бюджет, що незважаючи на початок будівельних робіт. Також виготовлено проектно-контрактну документацію на побудову лінійного житлового масиву. Вдень довкола висаджено чимало молодих дерев у парку і скверах міста. Присмолює спостерігати як вони приймають і починають рости.

Нещодавно нами укладено угоду про співробітництво у галузі культури, спорту і туризму з польським містом Яроцин (Львівська область). Ця співпраця буде здійснюватися на протягом року іно перебувала у місті, а також з двома колективами міста як партнерами. І навіть якщо і не вдалося зробити цього року запланованого святкування, ми обов'язково сарбоуємо виконати його швидко.

Ніно Миколаївно, щоб зробити День міста неповторним святим організовується нові конкурси, ігри, змагання. А чимі старіші робити міська рада для радехівчан цього року?

Цього року вперше ми організуємо конкурс «Коса – дівоче краса», «Вуса – 2005», конкурс на кращий український жіночий стрій «Радехівська панна» та «Малі радехівчанки», виставку-конкурс квітів «Домашні улюбленці», конкурс «Кращий господар по вирощуванню городнього дива». Хочу казати на тому, що, як і кожного року, перемажуть конкурси за найкращіше учасники святі

будуть нагороджені призами. Конкурс буде провадитися вміло, а тому всі талановиті і обдаровані радехівчани мають нагаду провадити свій талант. Цього року на святі міста ми можемо і маємо на меті виявити нові таланти, нові обдарування, нові особистості. Талант, що нам не вміється зробити.

Ніно Миколаївно, звісно, що при організації кожного свята є люди, які беруть активну участь у його підготовці. Кому Ви хочете подякувати цього разу?

Ща час підготовка до святкування. Для міста було створено оргкомітет, до складу якого ввійшли і працівники державних служб міста, і приватні підприємці, і депутати міської ради, і молоді талановиті радехівчани, і працівники культури. А тому, насамперед, хочу висловити ширшу подяку всім членам оргкомітету, адже вони найбільше попрацювали, аби організувати справжнє свято та створити для радехівчан атмосферу святкового настрою. Особливо ширшу подяку хочу висловити чарівній радехівчанці Наталії Іванівні, адже свято відбуватиметься за складеним нею сценарієм. У підготовці свята активними були також члени районних організацій «Молодий Народний Рух» Андрій Шебен і «Народний Союз „Наша Україна“» Оксана Проказок та інші. А тому не можемо не подякувати їм при цьому. Також хочу висловити ширшу подяку всім приватним підприємцям та керівникам підприємств за фінансову підтримку свята. Особливо моя подяка і шана Почесному громадянину міста Радехова, Почесному Консулу республіки Казахстан у Львові Володиміру Кожану, який ні на мить не забуває про наше місто. Цього року він з'явився в числі запрошених на свято і привезе подарунок для школярів дитяч-садку. Мабуть, після свята у мене буде повинний список людей, котрі допомогли до його організації, і тоді я мене буде можливість ще раз подякувати всім.

Ви кажете, без гостей неможливо свято міста?

Як і кожного року, ми прагнемо запрошувати на День міста людей, чия присутність на святі є

важливою бажанням, щоб діти так чи інакше переживають з долею нашого Радехова, що завжди зрештою привіти на злагоду при вирішенні важливих питань. Вчаші запрошені владика УГКЦ Миколай Калуга, отці з церкви св. Миколай, депутати Верховної, обласної, районної та міської рад, члени міської місцевої асеренку Союзу Українок. Почеши громадяни нашого міста, керівники політичних партій та громадських організацій, голови сілських рад, керівники району та області, керівники Асоціації міст Львівщини, обласного центру народної творчості та багато інших.

Ніно Миколаївно, мабуть, варто наголосити на тому чим особливе буде цьогорічне свято міста?

Як я вже говорила, особливістю цьогорічного свята нашого міста є наявність нових талантів у поезії, виступній творчості, у народних ремістах, пошуків нових талановитих людей нашого краю та створення оптимальних умов для розвитку їх творчості.

Ніно Миколаївно, що в Ви хотіли побажати радехівчанам в День міста?

Вірю в те, що на свято приїдемо в кращому життєві стані прекрасного Радехова патріотичні почуття і гордість за своє рідне місто. Кожного разу свято влітєть на славу, створює незабутній настрій його учасникам. Нашо, що так буде і на цей раз. На святі міста кожного разу я ще і ще раз повторюю про свою щирість радехівської громади, про свою ширшу любов до нашого рідного міста, безмежну віру у його щиріх, щиріших, працьовитих і талановитих людей. На радехівчан я завжди можу поклятися, завжди пристукаю до їх мудрих, висказаних слів, вправую їх мудрості і пропозиції. І завжди тримаюся разом, бо у єдності – наша сила і наша міль. Разом ми все зможемо і всі перешкоди подолаємо. І так хочі щоб у Ваших серцях ніколи не згасла любов, віра, наша, оптимізм. Щоб Ваші оселі повнілися достатком, а душа – щедротію і добротію.

Розмову вело
Надія ЯРМОЛА

Наша Україна

У тижньому світанні,
У ранковому тумані,
Край прекрасний, аж сонечко,
Україно ві ві зветься.

Квіточка роси вмілась,
Дерево з стручка напилось,
Солов'ї раненько встали
І заграли! Заспівали!

Біля хати є камінь
Весь Радехів – є родина,
Усе наше: ліса, ріка,
Мої діти нам навчили.

Україні люблять поле!
Життєдайне і казкове,
А також в гоні в дубронах
Сніг на вітах пурпурових.

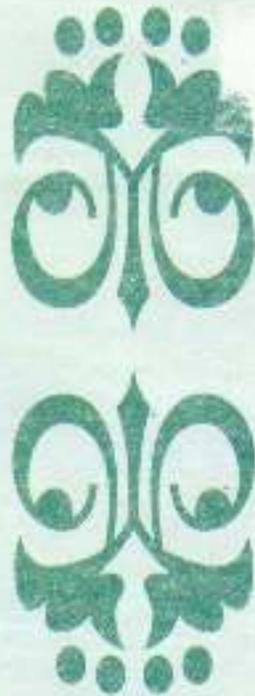
І струмочок дзюркотливий
Прохладою і безветраний
Синє небо, світлий квіле
І пташиний рідний голос.

Все не зветься рідним краєм
Україну прозивались,
Дні нас вони найрідніші,
Найдорожча, наймиліша.

Літа СКОШК,
М.Радехів

НАШ ДАВНІЙ РОДОВІД

Гортаймо старішки полжиклі, минулі,
В них соїй родовід український шукаймо,
Нікаємось, які праїтєнки наші були;
Шанобу до отчого краю плекаймо,
Праїтєню історію нашу навчаймо,
Всі дбаймо про неї; усім дорожіймо,
Чужам глаосам давжївати не даймо,
Як в тім зїнци її бережїмо.
Ще давні анти – наші праїтєлі
Єднали всіх, сєвали землі ці,
Свободу любили, її цїнували
І дітєй – своїх завжди цїлому навчали,
Уміло матір-землю обробляли,
Трипільську культуру нам зберегли,
Гостей до господи радо приїмали;
Поважними й шляхетними були,
Хорообрї, щирї, добрі й витривалї,
Своїх сусїдів завжди поважали,
Вони на вічну світову славу
Створили прообраз міцної держави,
То ж слава історія нашого роду;
Завжди цїнували ми свою свободу,
І нинї вже візьмо стїла України -
Всі муємо дбати про неї щодїнини,
Бо Господь тих людей благословляв,
Котрі народ соїй ширю захищали
І безцінний дар дав людям;
Всякчас – служити Батьківщині,
Омєляні КОМАРНІ,
М.Радехів

ПОСВЯТА

... на Кривенький ліс,
... міста – на басейні вмістився,
І тут вже снаце айшло з-за беріг
І враз серпеливий равон народився.

Росою вмілись квіти польові,
А вдалині – дзвоничий гурт зібрався...
Це смуток літа тихо, по траві,
Сюди, в наш край Радехівський підкрапав.

Вже ластівки щебечуть у тривої –
Чекать їх далекий переліт.
Спливає літо, Осінь на порозі
Нам засїлає всім палкий привіт.

А разом з ним – тривога поруч в'ється,
Бо дії праїдуть умованї дощем
І смуток в нашім серці відштовхється
І сховається, ніначе під дощем.

В три голоси співають ластів'ята,
Ніначе поти влісь на дровах,
Гостинний край не хочуть залишати,
Де вирости й навчались літати.
Тому їх суї вчується в піснях.

Михайло КОСТИВ

Видновник і видавць газети
Назва газети
Радехівський міський рада.
Свідомо про державне реєстрування
ЛД № 587 від 20 липня 2002 року.
Адреса редакції: 80200, м. Радехів,
вул. Фейнманівська, 2
Газета виходить 1 раз на місяць.
Назва: 1000 примірників.
Друк офсетний, 7 умовн. друку, шп.
Ціна дитяча.
Газета вібрана і віддрукована в
Черкаській обласній друкарні
80100, м. Черкаси, вул.
вул. Бульварна, 22.
Тел. № 982
Редактор Надія ЯРМОЛА